

PRAVILA PONAŠANJA ZA RODITELJE

1. **Neću nametati svoje ambicije svom djetetu. Svjestan sam da se moje dijete bavi klizanjem zbog sebe, a ne zbog mene.**

Svako dijete ima svoj tempo i drugačije se razvija i napreduje u klizanju. Ne upoređujte napredak svog djeteta sa drugim klizačima i nemojte ga forsirati da postiže rezultate koje vi smatrate da bi trebalo.

2. **Podržavaću svoje dijete bez obzira na rezultate.**

Postoji samo jedno pitanje koje treba postavljati svom djetetu nakon nastupa: „Jesi li se zabavio/la?“ Ako mu treninzi, takmičenja i nastupi nisu zabavni, dijete ne treba tjerati da kliže.

3. **Neću trenirati svoje dijete.**

Svoje dijete ste povjerali obučenom treneru. Nemojte dobacivanjem uputa sa strane podrivati djetetov napredak. Vaš zadatak je da podržavate i volite svoje dijete bez obzira na sve, a trenerov zadatak je da ga nauči tehnikama klizanja.

4. **Na takmičenju ću biti pozitivan i srdačan.**

Ako planirate da prisustvujete takmičenjima trebali biste da svojom vedrinom i srdačnošću ohrabrite svoje dijete. Ne smijete da budete negativni prema njemu, ali ni prema ostaloj djeci, sudijama, trenerima ili zvaničnicima. Uvijek se trudite da budete pozitivan primjer svom djetetu.

5. **Prihvaćiću strahove svog djeteta.**

Prvi nastup (ali i svaki nastup) može biti stresan za dijete. Prirodno je i normalno da dijete bude nervozno i uplašeno. Budite oslonac svom djetetu. Ohrabrite ga.

6. **Neću kritikovati sudije.**

Ako se žalite i osporavate sudije ili rezultate, nemojte se iznenaditi kada vaše dijete, vođeno vašim primjerom, počne buntovno da se ponaša i prestane da poštuje autoritete. Jednog dana taj osporeni autoritet može biti i vaš. Vaše dijete vas gleda!

7. **Poštovaću trenera svog djeteta.**

Veza između trenera i klizača je posebna i upravo ona najviše doprinosi uspjehu djeteta, ali i njegovom dobrom raspoloženju. Ne kritikujte trenera pred djetetom.

8. Neću širiti tračeve.

Tračevi mogu samo da izazovu probleme i loše odnose. Svi problemi koji nastanu u odnosu među klizačima treba da rješavaju sami klizači. Ako se oni ne mogu dogovoriti, trebali bi ih riješiti roditelji i/ili zvaničnici na smiren i civilizovan način. Potrebana je jasna i precizna komunikacija i prihvatanje da ne dijele svi isto mišljenje.

9. Informisaću se o pravilima Saveza i ISU.

Teško je pomoći svom djetetu da bolje kliže ako ne poznajete pravila. Svoje dijete treba podučavati u skladu s njima kako bi svi stekli razumijevanje i poštovanje prema pravilima takmičenja i članstva u Savezu i ISU.

10. Neću zloupotrebljavati svoj položaj.

Roditelji koji su na položaju bilo u klubu, Savezu ili nekoj drugoj instituciji, preko kog mogu ostvariti uticaj na druge roditelje, trenere ili zvaničnike treba da znaju da zloupotrebama usmjerenim ka ostvarivanju nezaslužene prednosti svom djetetu nad drugim klizačima, na kraju uvijek povrijede sopstveno dijete.

11. Moje dijete ne mora da pobijedi.

Bez obzira na ishod takmičenja, bitno je da se dijete trudi i uživa. To je prava pobjeda. Dijete treba da bude ponosno na svoj uspjeh, ali i da nema negativan stav prema klizačima koji su u tom trenutku bili bolji.

12. Ne očekujem da moje dijete postane olimpijac.

Na svijetu je mnogo klizača. Šanse da bilo koje dijete učestvuje na Olimpijskim igrama su male. Klizanje je mnogo značajnije od pukog odlaska na Olimpijadu. Pitajte trenere ili bivše klizače. Primjetićete da, iako mnogi od njih nisu otišli na Olimpijadu, postoji mnogo ljubavi prema klizanju i želje da tu ljubav da prenesu drugima. Klizanje djecu uči samokontroli i sportskom ponašanju, podstiče samopoštovanje i fizičku formu, stvara prijateljstva za cijeli život i još mnogo toga.

Klizanje stvara dobre ljude i trebali biste biti sretni što vaše dijete želi da kliže. Ne dozvolite da mu svojim ambicijama i ponašanjem to uništite.